

ΜΙΛΑΜΕ 10 ΓΛΩΣΣΕΣ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ ...

Οι πραγματικές αιτίες της μετακίνησης πληθυσμών είναι ο πόλεμος που το εκάστοτε κράτος κηρύσσει απέναντι στους πληθυσμούς αυτούς είτε αυτός είναι οικονομικός είτε είναι σύρραξη μεταξύ κρατών. Το πλέον χαρακτηριστικό παράδειγμα σύγκρουσης μεγάλων συμφερόντων που ευθύνεται για μεγάλο μέρος των μετακινούμενων πληθυσμών είναι ο πόλεμος στην Μέση Ανατολή. Οι χώρες που θίγουν μεγάλα οικονομικά συμφέροντα μετατρέπονται σε εμπόλεμες ζώνες στον βωμό του κέρδους και του παγκόσμιου ελέγχου και ηγεμονίας, καταστρέφονται, λεηλατούνται και εκατομμύρια άνθρωποι εκτοπίζονται και ουσιαστικά αναγκάζονται να επιλέξουν την μετανάστευση ως μοναδική λύση. Ακόμα πολλοί/ες επιλέγουν να μεταναστεύσουν σε αναζήτηση μιας καλύτερης ζωής με ανθρώπινες συνθήκες εργασίας, μισθούς, παροχές υγείας και ποιότητας ζωής γενικότερα αφού στο παιχνίδι εξουσίας και παγκοσμίου ελέγχου κάποιες χώρες καταδικάζονται σε φτώχεια και εξαθλίωση έτσι ώστε να μπορέσουν οι υπόλοιπες σε βάρος τους να εξελιχθούν σε υπερδυνάμεις. Αυτές οι χώρες είναι «χώρες του τρίτου κόσμου» που κατά κάποια άτυπη συμφωνία μεταξύ των χωρών της δύσης αποτελούν το κατακάθι του πλανήτη που περιστασιακά μόνο του αξίζουν σταγόνες συμπόνιας αλλά σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να εισβάλει μέσα στην αποστειρωμένη καπιταλιστική μας φούσκα. Δεν είναι ωστόσο μόνο αυτές οι χώρες είναι και όλες αυτές που οι κάτοικοί τους καταδικάζονται σε φτώχεια και εξαθλίωση επειδή έτυχε να ζουν σε κάποια χώρα που άλλες αποφάσισαν να στύψουν έτσι ώστε να επωφεληθούν τα μέγιστα από αυτήν. Την ίδια στιγμή χώρες που παρουσιάζονται ως «ασφαλείς και ειρηνικές» αφού δεν βρίσκονται εμπλεκόμενες (τυπικά) σε πόλεμο, αποτελούν τόπους προέλευσης «οικονομικών μεταναστών». Στην πραγματικότητα πρόκειται για εμπόλεμες ζώνες, όπως για παράδειγμα το Αφγανιστάν αποτελούσε ανοιχτό μέτωπο ανταγωνισμού ΗΠΑ-Ρωσίας για πολύ μεγάλο διάστημα αλλά και η Λιβύη με ΗΠΑ και ΝΑΤΟ.

Το ελληνικό κράτος συμμετέχοντας ενεργά στον καπιταλιστικό στίβο ανταγωνισμού μεταξύ των χωρών~επιχειρήσεων προσπαθεί να ελέγξει το μεγαλύτερο μέρος των ενεργειακών πόρων και να ενισχύσει την θέση του στον ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό. Όπως το τουρκικό κράτος εργαλειοποιεί τους/ις μετανάστ(ρι)ες ως διαπραγματευτικό χαρτί και μοχλό πίεσης προς την Ευρωπαϊκή Ένωση για τον πόλεμο στη Σύρια έτσι και το ελληνικό κράτος τους παρουσιάζει σαν «εισβολείς» και μπορεί να βαρά σκοπιά στο πόστο του ως συνοριοφύλακας της Ευρώπης μετατρέποντας τα σύνορα του Έβρου σε μια εμπόλεμη ζώνη μαχητών πατριωτών.

Τους τελευταίους μήνες γινόμαστε μάρτυρες μιας οργανωμένης προσπάθειας του κράτους να καταστείλει εστίες αγώνα, αφενός θεσμικά με την **κατάργηση του ασύλου** και αφετέρου με μαζικές **εκκενώσεις καταλήψεων**. Αυτή η απόπειρα δεν είναι μια «καινοτομία» της τρέχουσας κυβέρνησης αλλά μια πάγια τακτική/αντιμετώπιση του εκάστοτε κράτους απέναντι στους εξεγερμένους.

Το κράτος συνεχίζει την γενικευμένη επίθεση σε εστίες αγώνα με πιο πρόσφατη την **εκκένωση του κτιρίου Γκίνη**, στο οποίο ζούσαν πλέον οι πρώην κάτοικοι άλλων καταλήψεων που είχαν εκκενωθεί μέσα στην χρονιά. Δεν είναι τυχαίο ότι αυτή η εκκένωση επέλεξαν να γίνει εν μέσω καραντίνας και πανικού που έχει εδραιωθεί για τον κορωνοϊό για να περάσει πιο εύκολα από ποτέ. Ειρωνικό είναι το πώς χρησιμοποίησαν τον ιό σαν πρόσχημα για την αναγκαιότητα της εκκένωσης, δήθεν με πνεύμα αλληλεγγύης και προβληματισμού για τις συνθήκες στις οποίες ζούσαν και τα μέτρα προστασίας τους από τον τον ιό, ενώ γνωρίζουμε όλοι καλά ότι πρόκειται να στοιβαχτούν σε χειρότερες συνθήκες στα στρατόπεδα συγκέντρωσης όπως η Αμυγδαλέζα (που ήδη υπάρχουν κρούσματα).

Η διαδικασία της εκκένωσης και η με το ζόρι μετακίνηση τους σε ένα χώρο που αρνήθηκαν από την πρώτη φορά να πάνε είναι η μεγαλύτερη βία που μπορεί θεσμικά να τους ασκήσει το κράτος –που δεν διστάζει να βάλει ακόμα και μικρά παιδιά να το περάσουν δύο φορές αυτό το μαρτύριο- είναι σαν να τους δολοφονεί αργά και να τους πετά στο περιθώριο, εκεί που κανένας δεν ασχολείται, εκεί που κανένας δεν ακούγεται, στην πλήρη αφάνεια για την κοινή γνώμη, στον κόσμο των “hotspot”. Οι μετανάστες αυτοί αντιστάθηκαν στην επιβολή του κράτους στις ζωές τους και συγκρότησαν μια κοινότητα αγώνα το κτήριο Γκίνη στο οποίο διέμεναν. Το κράτος απάντησε σε αυτό με τον πιο ύπουλο

τρόπο σε μια αντικειμενικά πρωτόγνωρη συγκυρία πανικού που επικρατεί και έπνιξε αυτή την αντίσταση όπως διαρκώς προσπαθεί να κάνει.

Είναι φανερό λοιπόν ότι το κράτος για μια ακόμα φορά επιτίθεται σε όσους/ες αγωνίζονται και τους χαλάνε τα σχέδια αλλά και στους κατατρεγμένους. Οι καταλήψεις εμποδίζουν σημαντικά στην μετατροπή της γειτονιάς σε έναν σύγχρονο καπιταλιστικό «παράδεισο»/ξενοδοχείο με ενοίκια στα ύψη, airBnB και επιχειρήσεις παντού. Σε μια «αναβαθμισμένη» γειτονιά δεν χωράνε πρόσφυγες και μετανάστες. Το κράτος συνηθίζει να τους πετά σε κολαστήρια, κέντρα «φιλοξενίας» ή ακόμα και σε χαντάκια (αν δεν έχουν χαρτιά) προκειμένου να έρθει η ανάπτυξη που ευαγγελίζονται. Εντός της ευρύτερης αντεργατικής ατζέντας που υιοθετεί η νεοεκλεγείσα φιλελεύθερη κυβέρνηση της ΝΔ, έχει ήδη ξεκινήσει να επιτίθεται σε πρόσφυγες και μετανάστες/-στρίες, καθώς η οικονομική πολιτική της συμπορεύεται με τη ρατσιστική κοινωνική πολιτική που επιβάλλει. Από τη μία, έχει ανακοινωθεί ότι θα γίνουν 10.000 απελάσεις μέσα στο 2020, ενώ -παράλληλα- βλέπουμε ότι ένα από τα μέτρα της ήταν να στερήσει από μετανάστες τη δυνατότητα απόκτησης ΑΜΚΑ, κάτι που σημαίνει πως τους αποκλείει από το δημόσιο σύστημα υγείας και πως τους στερεί τα στοιχειώδη δικαιώματα σε εργασία και περίθαλψη. Δεν είναι τυχαίο ότι οι καταλήψεις στέγασης προσφύγων και μεταναστών/-στριων βρέθηκαν πρώτες στο στόχαστρο της κατασταλτικής εκστρατείας του κράτους. Και από την άλλη βλέπουμε την ΕΕ να προσφέρει 2.000 για όποιον θελήσει να επαναπατριστεί, λες και η ανθρώπινη ζωή μπορεί να εξαγοραστεί και η αξία της είναι απλώς 2 χιλιάδικα.

Το «καθάρισμα» των γειτονιών, των πανεπιστημιακών χώρων και γενικότερα η 'εξάλειψη της ανομίας και η πάταξη της εγκληματικότητας' αποτελεί παραδοσιακά αναπόσπαστο κομμάτι της δεξιάς προπαγάνδας. Ξέρουμε όμως ποια είναι η κοινωνία και η ανάπτυξη που το κράτος και εν προκειμένω η ΝΔ οραματίζεται. Ευχαριστούμε, δεν θα πάρουμε... Με βάση την δήλωση του Χρυσοχοϊδη άλλωστε, ότι προτεραιότητα αποτελεί η πάταξη του πολιτικού εγκλήματος πριν από το ποινικό, γίνεται ξεκάθαρο ότι θα κάνουν ο,τι μπορούν για να καταστείλουν όλες τις εστίες αντίστασης ώστε να μην εμποδίζονται τα συμφέροντα που το κράτος ικανοποιεί και περιθάλπει.

Τι γίνεται όμως στα ελληνικά σύνορα;

Τις προηγούμενες μέρες πραγματοποιήθηκε αποβίβαση των ΜΑΤ σε νησιά του Ανατολικού Αιγαίου (Λέσβος, Σάμος, Χίος) με αφορμή τις έντονες αντιδράσεις των κατοίκων, απέναντι στις κλειστές δομές που σκοπεύει να δημιουργήσει η παρούσα κυβέρνηση, ώστε να κρατά αποκλεισμένους πρόσφυγες και μετανάστες μακριά από τα αστικά κέντρα. Αυτοί οι "αγανακτισμένοι" κάτοικοι, συγκροτούν ένα ανομοιογενές σύνολο πολιτικών ιδεολογιών και οικονομικών συμφερόντων. Το σημείο τομής τους βρίσκεται περισσότερο σε ένα αίσθημα πατριωτισμού και μια ιδιοκτησιακή – τοπικιστική αντίληψη για τα νησιά, παρά σε μια ενδεχόμενη μαζική φασιστική οργάνωση. Ωστόσο, γνωρίζουμε πως η πλειοψηφία αυτών είναι ξενοφοβικοί, πολλές φορές θέλοντας ή μη συμβαδίζουν - είτε σε επίπεδο λόγου, είτε σε επίπεδο πράξεων – με καλά οργανωμένες φασιστικές ομάδες και υποκινούνται από τις κυρίαρχες ρατσιστικές αντιλήψεις των ΜΜΕ. Η κρατική διαχείριση αυτού του ζητήματος δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένα επικοινωνιακό παιχνίδι, για τα μάτια του κόσμου, καθώς πλαισιώνει το αφήγημα ότι "μπορεί τώρα με τα πογκρόμ να σκοτώνονται άνθρωποι, αλλά η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προσπάθησε να ηρεμήσει τα πνεύματα". Προφανώς, η αντιμετώπιση αυτή δεν μπορεί να δώσει απαντήσεις, ούτε στους δήθεν αγανακτισμένους πρώην ψηφοφόρους της, ούτε στους κατατρεγμένους μετανάστες και τις πραγματικές ανάγκες τους.

Τα fake news, η λογοκρισία και η κατευθυνόμενη δημοσιογραφία συνεχίζουν το παιχνίδι τους υποβοηθώντας την κρατική αφήγηση και το στήσιμο του εθνικού κορμού μέσω της συντήρησης του εθνικιστικού παραληρήματος. Η πλειοψηφία των ΜΜΕ παρουσιάζει ψευδείς ειδήσεις με σκοπό τον στιγματισμό και την εγκληματοποίηση του κάθε μετανάστη, κάνοντας παράλληλα μια προσπάθεια

συγκάλυψης των επιθέσεων των ακροδεξιών (πχ στο χωριό της Μόριας) που φιλοδοξούν να επιβάλλουν ένα καθεστώς εκφασισμού, πολιορκίας και τρομοκράτησης μεταναστ(ρι)ών, εργαζομένων σε ΜΚΟ και αλληλέγγυων.

Στα νησιά της Λέσβου, της Σάμου και της Χίου τον ρόλο της βίαιης “φύλαξης” των συνόρων έχουν αναλάβει οι κάτοικοι του νησιού, η τοπική αυτοδιοίκηση, το λιμενικό και η αστυνομία...

Χαρακτηριστικά είναι τα ντοκουμέντα με βάρκες προσφύγων που προσέγγιζαν το λιμάνι της Θερμής (στη Λέσβο) και οι εικόνες από ντόπιους πολίτες να εμποδίζουν βιαίως την αποβίβασή τους στη στεριά, υπό την εγκληματική αδράνεια ή σε άλλες περιπτώσεις ακόμα και με τη συμμετοχή του λιμενικού. Στις συγκεντρώσεις που έγιναν στη Λέσβο, το πλήθος προέβη σε επιθέσεις και βίαιους τραμπουκισμούς μεταναστ(ρι)ών, δημοσιογράφων και αλληλέγγυων, με αποκορύφωμα τον σοβαρό τραυματισμό στο κεφάλι ενός δημοσιογράφου. Παράλληλα, άρχισαν να οργανώνονται φασιστικά μπλόκα στα νησιά αυτά, στα οποία οι συγκεντρωμένοι με χρήση λοστών και παλουκιών πραγματοποιούν face control και εξακρίβωση στοιχείων, με σκοπό τις επιθέσεις σε μετανάστ(ρι)ες και εργαζόμενες/ους σε ΜΚΟ. Στην προσπάθεια του face control έχει δημιουργηθεί μια σελίδα που λέγεται “Save Our Samos SOS” που αναρτά φωτογραφίες από μετανάστες/αιτούντες ασύλου/εργαζομένων σε ΜΚΟ, συνοδεία ρατσιστικών σχολίων με αποτέλεσμα να τους στοχοποιεί. Ταυτόχρονα, στην περιοχή της Συκαμνιάς (Λέσβου), η δομή υποδοχής και προσωρινής διαμονής (stage 2) κάηκε μετά από εμπρησμό. Αρχές Μάρτη, επίσης, πυρκαγιά κατέστρεψε ολοσχερώς αποθήκη ρουχισμού ΜΚΟ για πρόσφυγες / μετανάστες στη Χίο. Το σχολείο προσφύγων και μεταναστών του «One Happy Family», που βρίσκεται στον λόφο απέναντι από τον καταυλισμό στο Καρά Τεπέ στη Λέσβο δέχτηκε επίσης εμπρησμό. Αυτές οι εικόνες είναι ενδεικτικές για το τι συμβαίνει τις τελευταίες βδομάδες στα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου. Το κλίμα αυτό εκμεταλλεύονται ακροδεξιά στοιχεία, ξερνώντας τον ρατσιστικό, κανιβαλιστικό οχετό, μη διστάζοντας να επιτεθούν σε αλληλέγγυους και σε μετανάστες, πάντα με την κάλυψη μπάτσων, στρατού ή τοπικών αρχών.

Χιλιάδες μετανάστ(ρι)ες είναι εγκλωβισμένοι/ες στη γκρίζα ζώνη των συνόρων στον Έβρο...

Οι ενισχυμένες αστυνομικές και στρατιωτικές δυνάμεις έχουν εξαπολύσει ένα άγριο ανθρωποκνηνηγό ενάντια σε όσους προσπαθούν να περάσουν τα σύνορα, με ρίψεις χημικών και κρότου λάμψης κατά των μεταναστών που διαμαρτύρονται για τον εγκλωβισμό τους στην περιοχή. Το εμπόλεμο κλίμα συμπληρώνεται με τους πυροβολισμούς εκφοβισμού από τις δυνάμεις καταστολής. Δεν μπορούμε να αγνοήσουμε πως οι ελληνικές συνοριακές δυνάμεις σκότωσαν έναν Σύριο πρόσφυγα στον Έβρο το πρωί της Δευτέρας 2/3. Συγκεκριμένα, ο 22 χρόνος Mohammad AlArab, με το υποκοριστικό Abu Emad, από το Aleppo, πληγώθηκε θανάσιμα από μια λαστιχένια σφαίρα. Με αντίστοιχη σιωπή των ΜΜΕ, αλλά και αντίστοιχη ευθύνη του ελληνικού κράτους, δολοφονήθηκε και ο Μουχάμαντ Γκουλζάρ στα σύνορα του Έβρου.

Ποιοι ευθύνονται για τα φαινόμενα των τελευταίων ημερών – μηνών – χρόνων;

Είναι σημαντικό, ωστόσο, να κατανοήσουμε ποιοι ευθύνονται για το φαινόμενο αυτό. Η διεθνής οικονομική συγκυρία και οι πολεμικές συρράξεις που προκαλούν τεράστια κύματα μετανάστευσης δεν είναι κάτι απρόσωπο ή ξεκομμένο από την γεωπολιτική και επενδυτική στρατηγική των κρατών. Στο διάστημα των τελευταίων δύο μηνών οι συγκρούσεις αλλά και οι διπλωματικές συμφωνίες στις οποίες συμμετέχει το ελληνικό κράτος αποτυπώνονται στα μνημόνια συνεργασίας, στις εμπορικές συμφωνίες αλλά και τις στρατιωτικές επιχειρήσεις σε Μεσόγειο και Μέση Ανατολή. Αρχικά, η δαπάνη υπέρογκων

ποσών για στρατιωτικό εξοπλισμό είναι μία διαχρονική πραγματικότητα με επίφαση την αμυντική θωράκιση μιας χώρας. Η στήριξη των “ειρηνευτικών” επιχειρήσεων του NATO πηγαίνει πλέον ένα βήμα παραπέρα με τη συμμετοχή του ελληνικού κράτους σε συγκρούσεις στη Μέση Ανατολή. Η αποστολή των -αμερικανικής κατασκευής- πυραύλων patriot στη Σαουδική Αραβία που αποφασίστηκε τον Ιανουάριο του 2020 εμπλέκει ενεργά το ελληνικό κράτος σε έναν πόλεμο τεραστίων οικονομικών αντιπαλοτήτων (γύρω από περιοχές με κοιτάσματα πετρελαίου) που μοιραία γεννά αυτό που το ίδιο ελληνικό κράτος αντιπαλεύει στο εσωτερικό του, τη μετανάστευση. Η συμμετοχή αυτή της Ελλάδας δεν προέκυψε σαν κεραυνός εν αιθρία αλλά υποκρύπτει οικονομικά συμφέροντα της ελληνικής αστικής τάξης αφού η περιοχή αποτελεί και πεδίο εξουσίας και δραστηριοποίησης μεγάλων ελληνόκτητων δεξαμενόπλοιων. Οι διμερείς σχέσεις Ελλάδας - Σαουδικής Αραβίας επεκτείνονται με την αμοιβαία απόρριψη του μνημονίου Τουρκίας - Λιβύης για τον καθορισμό θαλάσσιων δικαιοδοσιών ως άκυρο και ενάντια στο διεθνές Δίκαιο. Το μνημόνιο αυτό αφορά την εξόρυξη κοιτασμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου στην περιοχή μεταξύ των ακτών της Τουρκίας και της Λιβύης ανάμεσα στις οποίες παρεμβάλλονται και ελληνικές περιοχές (Κρήτη). Η συλλήβδην διεθνής απόρριψη του μνημονίου αυτού έγκειται στα τεράστια οικονομικά συμφέροντα που αυτό αφορά και καταδεικνύει την ανάμιξη μεγάλων αλλά και μικρότερων δυνάμεων σε οτιδήποτε μπορεί να τους επιφέρει οικονομικά οφέλη, ανεξαρτήτως γεωγραφικού ή εθνικού προσδιορισμού των άμεσα εμπλεκόμενων. Οι πολεμικές συγκρούσεις, λοιπόν, στη Μέση Ανατολή δεν είναι κάτι μακρινό. Αντίστοιχη κατάσταση επικρατεί και στην ανατολική Μεσόγειο όπου οι συγκρούσεις για τα χωρικά ύδατα είναι στο επίκεντρο των διπλωματικών επικοινωνιών και η Ελλάδα έχει ενεργό ρόλο. Οι εκατέρωθεν παραβιάσεις του εναέριου χώρου, οι γεωτρήσεις από το τουρκικό κράτος στις “γκρίζες” ζώνες και η συνεχής αμφισβήτηση των συνόρων των κρατών σε διεθνές επίπεδο συνθέτουν μια εύφλεκτη κατάσταση στην περιοχή.

Την ίδια στιγμή λοιπόν που το ελληνικό κράτος προωθεί τους/τις μεταναστ(ρι)ες σαν εξιλαστήρια θύματα για την οικονομική εξαθλίωση και παρουσιάζει τον τουρκικό λαό σαν τον πραγματικό αντίπαλο, βλέπουμε να δαπανώνται τεράστια ποσά σε επιχειρήσεις που ουσιαστικά εντείνουν το μεταναστευτικό. Χαρακτηριστικό παράδειγμα της ευκαιριακής στάσης του ελληνικού κράτους αποτελεί το γεγονός πως παρόλο που το εθνικιστικό αφήγημα εμποτίζει το κοινωνικό σύνολο με μίσος για τον τουρκικό λαό, ο Σύνδεσμος Εξαγωγέων Βορείου Ελλάδος (ΣΕΒΕ) υπέγραψε στις αρχές Μαρτίου στη Θεσσαλονίκη μνημόνιο συνεργασίας με το συμβούλιο εξωτερικών οικονομικών σχέσεων της Τουρκίας (DEIK) με στόχο την ανάπτυξη εμπορικών και οικονομικών σχέσεων. Είναι σαφές πως κάθε καπιταλιστικός μηχανισμός μεταφράζει τους ανθρώπους, τους πολέμους, τα κράτη, τις συμφωνίες σε λεφτά και συμφέροντα που καμία σχέση δεν έχουν με την ανθρώπινη υπόσταση και αξία, γι’ αυτό η εθνικιστική προσέγγιση του μεταναστευτικού και το ρατσιστικό παραλήρημα που τη συνοδεύει είναι από αφελή έως άτοπα. Το ζήτημα των συγκρούσεων σε οποιοδήποτε επίπεδο έχει σαφή οικονομικά χαρακτηριστικά και ως τέτοιο οφείλουμε να το αντιλαμβανόμαστε με το ταξικό πρόσημο που του αναλογεί.

Πότε εμφανίζονται ιστορικά τέτοιες ιδεολογίες μίσους και υπό ποιες συνθήκες δυναμώνουν...

Ο φασισμός είναι η «απάντηση» του συστήματος στη συνολική και βαθιά του κρίση, στις ίδιες του τις αντιφάσεις. Αντιφάσεις που προκαλούνται από την αθεράπευτη σύγκρουση που επιβάλλει η βασική του αρχή, η εκμετάλλευση και καταπίεση ανθρώπου από άνθρωπο. Μαζί με τον πόλεμο, και την απειλή γενίκευσης του, συνθέτουν ένα παγκόσμιο ισχυρό πλέγμα εξουσίας.

Μέσα στη δίνη της καλλιεργούμενης ανασφάλειας που προκαλείται από τους πολέμους και την φτώχεια, βρίσκουν το έδαφος ανάπτυξης οι ρατσιστικές και μισαλλόδοξες αφηγήσεις των φασιστικών ομαδοποιήσεων. Σε όλη την Ευρώπη, οι νεοναζί λειτουργούν ως εμπροσθοφυλακή των

αντιμεταναστευτικών πολιτικών αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι επιθέσεις σε καταυλισμούς προσφύγων και μεταναστών, όταν δεν γίνονται απευθείας από τις αρχές ασφαλείας, διεκπεραιώνονται από τους νεοναζί, όπως οι δεκάδες επιθέσεις σε κέντρα εκτόπισης στη Γαλλία, τη Γερμανία. Οι χώρες με σκληρά εθνικιστικά κόμματα στην κυβέρνηση κλείνουν ερμητικά τα σύνορα, επεκτείνοντας απλώς την πολιτική εξαίρεσης της Ε.Ε.

Στον ελλαδικό χώρο, είδαμε πολλές απόπειρες φασιστικών απειλών και επιθέσεων. Για παράδειγμα, πέρυσι οι πιο μάχιμοι “μακεδονομάχοι”, οι οποίοι με την αμέριστη κάλυψη των αστυνομικών δυνάμεων, επιτέθηκαν σε καταλήψεις και χώρους αγώνα με πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα τον εμπρησμό της κατάληψης Libertatia τον Γενάρη του 2018, τη δολοφονική επίθεση στον Ε.Κ.Χ Φαβέλα στον Πειραιά και στην κατάληψη του πρώην ΠΙΚΠΑ στα Άνω Πετράλωνα, τις επανειλημμένες επιθέσεις στην κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37 και τον εμπρησμό του Παλιού Νεκροτομείου στην Αλεξανδρούπολη. Φέτος, οι επιθέσεις αυτές δεν έχουν σταματήσει, καθώς οι “συνοριοφύλακες” πατριώτες στα νησιά και στον Έβρο, με την κάλυψη των τοπικών αρχών, όπου δεν φτάνει το γκλομπ του μπάτσου, φροντίζουν να φτάσουν αυτοί.

Οι απαντήσεις του αντιφασιστικού κινήματος είναι αναγκαίες κι απαραίτητες.

Στο Ρέθυμνο, πραγματοποιήθηκε αντιφασιστική συγκέντρωση την Κυριακή 15/3, η οποία όμως χτυπήθηκε από τις κρατικές συμμορίες με λύσσα, οδηγώντας άτομα στο νοσοκομείο και κάνοντας 87 συλλήψεις αντιφασιστών/τριων.

Στο Ηράκλειο, η κατάληψη ΕΛ.ΜΕ.ΠΑ (ΤΕΙ Ηρακλείου) καθόρισε την ματαίωση της "εκστρατείας των εθελοντών από την Κρήτη" για τον Έβρο. Ας αναλογιστούμε την δυσκολία και το ρίσκο που εμπεριέχει το να μπαίνει ένας πολιτικός χώρος μπροστά σε ένοπλους επίδοξους "κυνηγούς κεφαλών" σε τοπικό επίπεδο. Πρόκειται για ένα σημαντικό χτύπημα στα θεμέλια ενός εθνικιστικού παραστρατιωτικού δικτύου "εθελοντών" που επιχειρείται συστηματικά να στηθεί τις τελευταίες μέρες ανά την Ελλάδα.

Η αντιφασιστική βία εναντίον υποψήφιων δολοφόνων είναι εύλογη και δίκαιη...

Βρισκόμαστε σε μια συγκυρία όπου η δίκη της ΧΑ φτάνει στο τέλος της και η πρόταση της εισαγγελέως Αδαμαντίας Οικονόμου είναι το “ξέπλυμα” της ναζιστικής συμμορίας και της ανθρωποκτόνου δράσης της απέναντι σε εργατές, μετανάστες, καταληψίες κι αγωνιστές. Εμείς από τη μεριά μας, οφείλουμε να παραδεχτούμε ότι όποια κι αν είναι τελικά η απόφαση του δικαστηρίου, γνωρίζουμε πολύ καλά ότι ο φασισμός **δεν** τσακίζεται μέσα από δικαστικές αποφάσεις, αλλά οι πραγματικές απαντήσεις δίνονται στον δρόμο και μέσα από τους αγώνες μας.

Ως κομμάτι του εργατικού – αντιφασιστικού κινήματος, εκφράζουμε την στήριξη στον κόσμο που συνεχίζει να αγωνίζεται στο πλευρό των προσφύγων και των μεταναστ(ρι)ών ενάντια στους φασίστες, ενάντια στα κολαστήρια σαν αυτό της Μόριας, ενάντια στην εξαθλίωση, το καθεστώς εξαίρεσης του μεταναστευτικού πληθυσμού και τον θάνατο. Απαιτούμε ελεύθερη μετακίνηση των μεταναστών προς την χώρα που επιθυμούν να πάνε, ανοιχτά σύνορα και χαρτιά σε όλους/ες. Να γίνουμε ένα κομμάτι ενός συνολικού αγώνα απέναντι στον φασισμό και το σύστημα που τον “γεννά” και τον “θρέφει”, θα σταθούμε με αλληλεγγύη στο πλευρό των καταπιεσμένων και θα αρνηθούμε την εξαθλίωση, την αποστέρηση βασικών αγαθών και τον θάνατο που επιβάλλουν τα κράτη και ο εμπόλεμος καπιταλισμός. Απέναντι στον φασισμό και τον πόλεμο οργανώνουμε την κοινωνική και ταξική αντεπίθεση στην κατεύθυνση της συνολικής ανατροπής του κόσμου της εξουσίας και στην οικοδόμηση ενός κόσμου ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ:

- Ανοιχτά σύνορα και τέλος στην δομές «φιλοξενίας» και κάθε ανοιχτό ή κλειστό κέντρο κράτησης

- Ελεύθερη μετακίνηση σε όλους/ες στους τόπους επιθυμίας τους

Το κυνήγι και η άτυπη φυλάκιση των κατατρεγμένων πρέπει να σταματήσει.

- Ενσωμάτωση στις γειτονιές:

Μιλάμε 10 γλώσσες σε κάθε γειτονιά, επιθυμούμε τους μετανάστες στις γειτονιές μας και την ομαλή ενσωμάτωση τους στον κοινωνικό ιστό

- Χαρτιά σε όλους/όλες:

Κανένας άνθρωπος δεν είναι λαθραίος! Άμεση έκδοση εγγράφων για πρόσβαση σε υγεία, κατοικία, εκπαίδευση, εργασία για μια αξιοπρεπή και βιώσιμη καθημερινότητα.

Καλοδεχούμενοι οι μετανάστες και οι πρόσφυγες

Κοινοί ταξικοί και αντιφασιστικοί αγώνες:

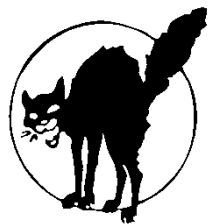
Για την κατάκτηση των δικαιωμάτων μας στην ζωή, την ελευθερία και την εργασία!

Όπλο μας η αλληλεγγύη και η αυτοοργάνωση.

ΚΑΜΙΑ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΔΕΝ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΗ

**ΕΧΟΥΜΕ ΧΩΡΟ ΓΙΑ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΕΣ.
ΚΙ ΟΧΙ ΓΙΑ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΡΑΤΣΙΣΤΡΙΕΣ**

**ΔΟΜΕΣ ΑΠΟΜΟΝΩΣΗΣ ΟΥΤΕ ΑΝΟΙΧΤΕΣ ΟΥΤΕ ΚΛΕΙΣΤΕΣ –
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ**

Αυτόνομο Σχήμα Ηλεκτρολόγων
autonomohmmy.espivblogs.net